

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/156/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214221654
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214221654.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35787783, Panenská 7, Bratislava právne zast. JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, Hviezdoslavova 7, Martin proti odporcovi: W. T., nar. XX.X.XXXX, S. 7, Košice, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42260086, Fedinova 9, Bratislava, v konaní o zaplatenie 1.459,98 eura s prísl., takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi 132,60 eur spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V časti úrokov z omeškania súd návrh z a m i e t a.

V časti istiny vo výške 1.327,38 eur súd konanie z a s t a v u j e.

Odporcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Košice II (ďalej len „súd“) dňa 30.7.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu vo výške 1.459,98 eur s prísl. Podaný návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že s odporcom uzatvoril dňa 15.6.2013, 18.5.2013 a dňa 14.5.2013 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie úverovej karty, predmetom ktorých bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi peňažné prostriedky na nákup spotrebného tovaru (samsung galaxy S3, samsung I8190, neurčený mobilný telefón) vo výške 298,88 eur, 228,50 eur resp. 837 eur a záväzok dlžníka tieto prostriedky za podmienok dohodnutých v zmluve vrátiť. Keďže odporca svoje záväzky neplnil, navrhovateľ podal predmetnú žalobu. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania.

Podaním doručeným súdu dňa 13.11.2014 navrhovateľ spresnil svoj žalobný návrh. V predmetnom podaní navrhovateľ uviedol, že dlh odporcu zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 14.5.2013 predstavuje celkovú sumu 895,51 eur, ktorá pozostáva zo sumy vo výške 424 eur za nákup tovarov a služieb, zo sumy 370 eur za výbery hotovosti z úverového účtu na pobočkách, zo sumy 39 eur predstavujúcu ročný poplatok za uzatvorené „cestovné poistenie Európa“, zo sumy vo výške 4 eura za poplatky za informácie o disponibilnom zostatku na úverovom účte (8 x 0,50 eur) a zo sumy 58,51 eur za dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie dlžných mesačných splátok úveru za obdobie 07/2013 - 09/2013. Dlž odporcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej

karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 18.5.2013, predstavuje celkovú sumu 244,52 eur, ktorá pozostáva zo sumy 228,50 eur za neuhradenú úverovú istinu a zo sumy vo výške 16,02 eur za dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok úveru za obdobie 07/2013 - 08/2013. Dlh odporcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 15.6.2013 predstavuje celkovú sumu 319,95 eur, ktorá pozostáva zo sumy 298,88 eur za neuhradenú úverovú istinu a zo sumy 21,07 eur za dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok za obdobie 07/2013 - 08/2013. Navrhovateľ týmto podaním taktiež znížil uplatnený úrok z omeškania z hodnoty 5,75 % ročne na 5,25 % ročne a to zo všetkých troch uplatnených dlžných súm od 1.12.2013.

Podaním doručeným súdu dňa 3.11.2014 oznámilo Spotrebiteľské združenie OSA vstup do konania na strane spotrebiteľa.

Podaním doručeným súdu dňa 8.6.2015 navrhovateľ vyjadril nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Uznesením č. k. 17C/156/2014-59 zo dňa 8.6.2015, tunajší súd pripustil vstup spotrebiteľského združenia OSA, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Podaním doručeným súdu dňa 7.7.2015, navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral svoj žalobný návrh späť a to v časti istiny vo výške 1.327,38 eur. Predmetné späťvzatie odôvodnil tým, že Okresný súd Košice II trestným rozkazom č. k. 3T/95/2014-61 zo dňa 10.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.11.2014 bol odporca uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu úverového podvodu a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému navrhovateľovi škodu v sume 1.327,38 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 6.10.2015, navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní a zároveň súhlasil, aby sa pojednávanie konalo bez jeho prítomnosti. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Na pojednávaní dňa 15.10.2015 odporca uviedol, že súhlasí so späťvzatím žaloby navrhovateľom a taktiež, že je ochotný uhradiť navrhovateľovi žalovanú sumu po späťvzatí vo výške 132,60 eur. Odporca uviedol, že predmetné pôžičky nesplácal z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu, konkrétne s návrhom na začatie konania, zmluvami o spotrebiteľskom úvere, výpoveďami zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, s potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade odporcu, výpisom z účtu odporcu, doplnením žalobného návrhu s prílohami, sadzovníkom poplatkov, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, uznesením o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, čiastočným späťvzatím návrhu, výsluchom odporcu a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 14.5.2013 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úverový rámec vo výške 837 eur, pričom tento úver bol účelovo viazaný na nákup tovarov a služieb. Odporca predmetný úver nesplácal od počiatku, preto mu vznikla povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu v celkovej výške 895,51 eur, ktorá pozostáva zo sumy vo výške 424 eur za nákup tovarov a služieb, zo sumy 370 eur za výbery hotovosti z úverového účtu na pobočkách, zo sumy 39 eur predstavujúcu ročný poplatok za uzatvorené „cestovné poistenie Európa“, zo sumy vo výške 4 eura za poplatky za informácie o disponibilnom zostatku na úverovom účte (8 x 0,50 eur) a zo sumy 58,51 eur za dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie dlžných mesačných splátok úveru za obdobie 07/2013 - 09/2013. Následne navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 18.5.2013 ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 228,50 eur, na nákup vybraného tovaru u určeného predajcu. Odporca bol v súlade so zmluvou povinný splatiť navrhovateľovi predmetnú sumu v desiatich pravidelných mesačných splátkach vo výške 28,03 eur počnúc dňom 15.6.2013. Odporca predmetný úver ani nezačal splácať, preto mu vznikla povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu v celkovej výške 244,52 eur, ktorá pozostáva zo sumy 228,50 eur za neuhradenú úverovú istinu a zo sumy vo výške 16,02 eur za dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok úveru za obdobie 07/2013 - 08/2013. Následne navrhovateľ

uzavrel s odporcom dňa 15.6.2013 ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 298,88 eur, na nákup vybraného tovaru u určeného predajcu. Odporca bol v súlade so zmluvou povinný splatiť navrhovateľovi predmetnú sumu v deviatich pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,13 eur, počnúc dňom 15.7.2013. Odporca predmetný úver ani nezačal splácať, preto mu vznikla povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu v celkovej výške 319,95 eur, ktorá pozostáva zo sumy 298,88 eur za neuhradenú úverovú istinu a zo sumy vo výške 21,07 eur za dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok úveru za obdobie 07/2013 - 08/2013.

Odporca navrhovateľovi nezaplatil žiadnu splátku, preto navrhovateľ vypovedal všetky tri zmluvy o spotrebiteľských úveroch (dňa 20.9.2013, resp. 9.9.2013). Na predžalobné výzvy odporca žiadnym spôsobom nereagoval.

Podľa § 96 ods.1 O.s.p, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods.2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods.3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Keďže navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 7.7.2015, zobral navrhovateľ svoj žalobný návrh čiastočne späť a na pojednávaní dňa 15.10.2015 s týmto čiastočným späťvzatím odporca súhlasil, súd konanie čiastočne zastavil spôsob uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Zb.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ust. § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný platiť dohodnuté úroky od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

Podľa ust. § 503 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

Podľa ust. § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 15.7.2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Po čiastočnom späťvzati žalobného návrhu navrhovateľom, zostala predmetom konania suma 132,60 eur, na ktorej zaplatení spolu s príslušenstvom navrhovateľ trval. Odporca na pojednávaní konanom dňa 15.10.2015 uznal svoju pohľadávku voči navrhovateľovi v tejto zvyšnej časti, preto súd priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 132,60 eur.

Súd zároveň uvádza, že výška úrokov z úveru vo výške 30% ročne (úverová zmluva zo dňa 14.5.2013), ako aj vo výške 39 % ročne (úverové zmluvy zo dňa 18.5.2013 a 15.6.2013) je v oboch prípadoch neprimerane vysoká. Pri určení, že táto výška je neprimerane vysoká súd vychádzal zo štatistických ukazovateľov zverejňovaných NBS (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/menova-a-bankova-statistika/urokova-statistika/bankova-urokova-statistika-uvery>), týkajúcich sa výšky úrokovej miery pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti s obdobím splatnosti do 1 roka, resp. za obdobie splatnosti od 1 do 5 rokov, poskytovaným bankami za obdobie roku 2013. Podľa týchto štatistík, mala priemerná výška úrokových sadzieb pre tento typ úverov za rok 2013 hodnotu 8,46 % ročne, resp. 12,98 % ročne. Z uvedeného vyplýva, že úroky z úveru, ktoré si uplatňuje navrhovateľ voči odporcovi sú takmer trojnásobné oproti obvykle požadovanej úrokovej miere na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rovnakom časovom období. Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, a preto ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie. Vo veciach nebankových subjektov je možné vzhľadom na mieru rizika akceptovať vyššie úroky ako poskytujú banky, ale výška úrokov trojnásobne prevyšujúca priemernú úrokovú sadzbu bánk však nie je primeraná.

Preto v časti uplatneného nároku navrhovateľa z titulu úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % ročne zo sumy 837 eur od 19.9.2013 do zaplatenia, vo výške 39 % ročne zo sumy 228,50 eur od 5.9.2013 do zaplatenia a vo výške 39 % ročne zo sumy 298,88 eur od 5.9.2013 do zaplatenia, súd žalobu zamietol.

Podľa ust. § 369 ods.1 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009 (vychádzajúc z príslušných prechodných ustanovení) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca neuhradil jednotlivé splátky úveru v lehote ich splatnosti, súd ho zaviazal zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania vo výške ustanovenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., odo dňa nasledujúceho po tom, čo sa stal splatným každý jednotlivý úver odporcu, a to až do zaplatenia.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a dospel k záveru, že za čiastočne zastavenie konania nesie procesnú zodpovednosť navrhovateľ, nakoľko dôvody tohto späťvzatia ako ich uviedol (rozhodnutie o náhrade škody na rovnakom skutkovom základe v trestnom konaní), nemožno pričítať odporcovi. Vzhľadom na rozhodnutie súdu o zvyšnom nároku je zrejmé, že navrhovateľ bol úspešný len v časti nakoniec priznanej sumy 132,60 eur, čo predstavuje 9 % z uplatnenej sumy. Nárok na pomernú náhradu trov v tomto konaní mohol vzniknúť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.

Odporcovi ale súd nepriznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania, nakoľko po preskúmaní spisu zistil, že si v konaní trovy neuplatnil, resp. mu žiadne trovy ani nevznikli.

Rovnako súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, nakoľko tento si v rámci svojho oznámenia o vstupe do konania, neuplatnil v tomto konaní náhradu trov, resp. rovnako ako odporcovi mu v konaní žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 3 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.